

Inhoudsopgave anti-pestprotocol

1. Inleiding
<ul style="list-style-type: none">• Waarom een anti-pestprotocol?• Uitgangspunten bij ons anti-pestprotocol
2. Begripsomschrijving
<ul style="list-style-type: none">• Plagen en pesten, wat is het verschil?• Ruzie en pesten, wat is het verschil?• Voorbeelden van specifiek pestgedrag
3. Betrokken partijen
<ul style="list-style-type: none">• Het gepeste kind• De pester(s)• De klasgenoten (middengroep en meelopers)
4. Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten
<ul style="list-style-type: none">• Bij het gepeste kind• Bij de pester(s)• In de directe kind-omgeving• Bij de ouders
5. Maatregelen en procedure
<ul style="list-style-type: none">• Preventieve maatregelen• Repressieve maatregelen• Concrete pedagogische invulling als handvat van het anti-pestprotocol

Anti-pestprotocol

Thuis op de Ontdekking

“De grote mensen geven ook het goede voorbeeld, hoor. Ze leren je om problemen op te lossen, om echt te luisteren naar anderen en om het uit te praten als je iets dwars zit. Pesten is op De Ontdekking vet verboden. Als je dat doet heb je echt een probleem.”

Waarom een pestprotocol?

Natuurlijk is het beter om pesten te voorkomen dan genezen. In ons handelen en aanbod zijn we gericht op preventie van (digitaal)pestgedrag, zie “thuis op de Ontdekking.” Omdat we pestgedrag echter als een bijzondere vorm van ongewenst gedrag zien en we deze absoluut niet accepteren binnen ons kindcentrum, beschrijven we hieronder specifiek ons handelen bij dit gedrag.

Uitgangspunten bij ons pestprotocol

1. Als pesten en pestgedrag plaatsvindt, ervaren we dat dat als probleem op onze school zowel voor leerkrachten als ouders, de kinderen (gepeste-pesters-middengroep/meelopers)
2. De school heeft een inspanningsverplichting om pestgedrag te voorkomen en aan te pakken door het scheppen van een veilig pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als ongewenst gedrag wordt ervaren en in het geheel niet wordt geaccepteerd.
3. Volwassenen die binnen de organisatie werkzaam zijn moeten tijdig inzien en alert zijn op pestgedrag in algemene zin. Indien pestgedrag optreedt, moet er duidelijk stelling en actie ondernomen worden tegen dit gedrag.
4. Wanneer pesten ondanks alle inspanning (weer) optreedt, voert de school de uitgewerkte protocollaire procedure uit.
5. Dit pestprotocol wordt door het team, OR en leerlingenraad onderschreven en is voor alle ouders in te zien(site)

Vastgesteld op: 27-6-2016

Door team, directie, medezeggenschapsraad en leerlingenraad

2. Begripsomschrijving

Plagen & pesten, wat is daar het verschil tussen?

Iemand op het schoolplein een stevige duw geven kan plagen zijn, maar het kan net zo goed gaan om echt pestgedrag. We spreken over plagen wanneer kinderen min of meer aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag een uitnodigend karakter heeft om iets terug te geven vanuit een onschuldige sfeer. Het gaat dan om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen leren kinderen heel goed om met allerlei conflicten om te gaan. Dat is een vaardigheid die later in hun leven van pas komt bij conflicthantering, waar iedereen in zijn leven mee te maken krijgt.

Ruzie & pesten, wat is daar het verschil tussen?

Bij ruzie is er sprake van een conflict dat meestal gaat over een situatie of zaak. Het conflict is een uitwisseling van argumenten op een emotionele (boze) manier. In de meeste gevallen wordt een ruzie gewoon bijgelegd. Er is nauwelijks sprake van machtsongelijkheid; beide personen voelen zich sterk genoeg om de confrontatie aan te gaan.

Voorbeelden van specifiek pestgedrag

Verbaal

- Vernederen: “Haal jij alleen de ballen maar uit de bosjes, je kunt niet goed genoeg voetballen om echt mee te doen.”
- Schelden: “Viespeuk, etterbak, mietje...”
- Dreigen: “Als je dat doorvertelt, pak ik je na schooltijd”
- Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas.
- Kinderen een bijnaam geven op grond van door de kinderen als negatief ervaren kenmerken (rooie, dikke, flapoor)
- Gemene berichten schrijven op papier of via sociale media om een kind uit een groepje te isoleren of om steun te zoeken bij anderen om samen te spannen tegen een kind.

Fysiek

- Trekken, duwen of spugen.
- Schoppen en laten struikelen
- Krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie

- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.
- Iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren of klem zetten.
- Dwingen om bezit dat niet van jou is af te geven.
- Een kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Isolatie

- Steun zoeken bij andere kinderen zodat het kind niet wordt uitgenodigd voor partijtjes en leuke dingetjes.
- Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis.
- Stelen of vernielen van bezittingen.
- Afpakken of kapotmaken van schoolspullen, kleding of speelgoed.

Het specifieke van pesten is dus gelegen in het *bedreigende* en vooral *systematische* karakter. We spreken van pestgedrag als het daarnaast ook nog regelmatig gebeurt, waardoor de veiligheid van de omgeving van een kind wordt aangetast. De inzet van het pestgedrag is altijd macht door intimidatie. Bij dit echte pestgedrag zien we ook altijd de onderstaande rolverdeling bij betrokkenen.

3. Betrokken partijen

Betrokken partijen

In de aanpak van het pesten richten we ons op de verschillende partijen die betrokken zijn bij het pesten:

1. het gepeste kind
2. de pester(s)
3. de klasgenoten (de middengroep)

1. Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar het heeft vaker te maken met vertoond gedrag, wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt. Uit onderzoek blijkt dat kinderen gepest worden in situaties waarin pesters de kans krijgen om een slachtoffer te pakken te nemen. Er is dan al sprake van een onveilige situatie, waarbinnen een pester zich kan manifesteren en zich daarin ook nog verder kan ontwikkelen. Kinderen die gepest worden doen vaak andere dingen dan de meeste leeftijdgenoten in hun omgeving. Ze spelen een ander instrument, doen aan een andere sport of zitten op een ander clubje. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet goed. Er zijn helaas aanleidingen genoeg om door anderen gepest te worden mits de pesters daar de kans voor krijgen vanuit de situatie. Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat dan ook uit naar hun kwelgeesten. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachten te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder verstrekt door het onder vonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uitkomt. Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

2. De Pester(s)

Kinderen die pesten zijn vaak juist fysiek wel de sterksten uit de groep. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en ze reageren dan ook met dreiging van geweld of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken in eerste indruk populair te zijn in een klas, maar ze dwingen hun populariteit in de groep af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Met het vertoonde pestgedrag gaat ze dat gemakkelijk af en ze krijgen andere kinderen mee bij het gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben ook feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich al vergissen, gaan ze direct op zoek naar een volgend slachtoffer. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging van uit naar de gezamenlijke omgeving van pester en slachtoffer. Alles is immers beter dan door de "machtige pester" zelf gepest te worden. De pesters stralen juist deze dreigende zekerheid met verve uit. Ze overtreden bewust regels en hebben vaak de vaardigheden ontwikkeld met hun daden weg te komen. Het profiel van de pester is sterk zelf bevestigend, hij ziet zichzelf als een slimme durfal die de dommerds de loef afsteekt en ze dat ook bij herhaling laat merken. "Wie maakt mij wat?" staat met grote letters op het voorhoofd geschreven. Het komt ook regelmatig voor dat een pestkop een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was. Om te voorkomen weer het mikpunt van pesten te worden, kan een kind zich bijvoorbeeld in een andere omgeving dan die van zijn slachtofferrol, vervolgens als pester gaan opstellen en manifesteren. "Laten pesten doet pesten". Meisjes pesten minder openlijk dan jongens en vaak op een subtiele manier waarbij de uitdaging naar het gezag ter plekke niet echt aan de orde is. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten. Meisjes opereren minder individueel en meer met groepsvorming in de zin van er al dan niet bij te horen. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor. Een succesvolle pester leert niet om zijn agressie op een andere manier te uiten dan door het ongewenste pestgedrag te vertonen. Ook pesters hebben last op termijn van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite om vriendjes op lange termijn te maken en een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht. Pesters maken een abnormale sociale ontwikkeling door met alle gevolgen van dien voor de pester zelf.

3. De klasgenoten (middengroep)

De meeste kinderen zijn niet direct betrokken bij pesten in de direct actieve rol van pester(s). Sommige kinderen behouden enige afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Dit zijn de zogenaamde “meelopers”. Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt, of er zijn kinderen die het niet willen weten dat er gepest wordt in hun directe (school) omgeving. Het specifieke kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf in de slachtofferrol te geraken. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor in populariteit mee te liften met de pester in kwestie. Vooral meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan mee pesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Alles wat in een groep gebeurt laat het individueel denken meer en meer achter zich en zo kan met name groepsgezag leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn. Het heeft absoluut zin om daadwerkelijk op te staan tegen het pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden, kan de situatie aanzienlijk veranderen. Het pesten wordt dan al direct minder vanzelfsprekend en draagt bovendien grotere risico's met zich mee. De situatie voor met name de pester verandert door het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Het wordt duidelijk dat het geen groepsnorm is om mee te gaan in het pestgedrag. Meelopers horen graag bij de norm en de grote groep en zijn niet bereid en ook niet in staat om grote risico's te lopen waarvan ze de gevolgen niet kunnen overzien, dit in tegenstelling tot de ervaren pester. Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht (mentor) aangeven vervullen dus een belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden en die dit probleem met de school willen bespreken, zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De gevoelde onmacht bij deze ouders wordt door hen sterk ervaren en is niet altijd een goede leidraad tot een rationeel handelen. De ouder wil maar een ding en dat is dat het pestgedrag ogenblikkelijk stopt. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Dit is ook in het belang van de opvoeding en ontwikkeling hun eigen kind. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van een onveilige, onprettige sfeer in de groep of de klas.

4. Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten

Bij het gepeste kind

Een gepest kind schaamt zich vaak voor zijn gedrag, het voldoet niet aan normen die de ouders graag in hun kinderen terugzien: een vrolijk en vooral onbezorgd kind dat zelfstandig in staat is zijn boontjes te doppen. Pesten is een groot probleem voor kinderen en zorgt ook voor een evenredig groot probleem bij de erkenning en de aanpak ervan. Veel gepeste kinderen doen er dan uiteindelijk ook maar het zwijgen toe en vereenzamen. De angst wordt aanvankelijk nog groter als het pesten bespreekbaar gemaakt wordt door de ouders, waardoor het gepeste kind eens te meer met de gevolgen van het pesten kan worden geconfronteerd. Als represaille kan er in nog heviger mate gepest worden dan daarvoor al het geval was.

Bij de Pester

De pester zelf ziet zich in zijn machtsspel bedreigd, en dat moet ten koste van alles voorkomen worden. Soms blijken de pesters echter net zo opgelucht als de slachtoffers bij een duidelijke aanpak. Er wordt immers ook aandacht besteed aan hun onmacht om normaal met andere kinderen een relatie op te bouwen. Een aantal pesters is echter onmachtig door het ontbreken van de juiste vaardigheden.

In de directe kind-omgeving

Daarnaast is het goed te weten dat er altijd kinderen zijn die zich schuldig voelen, omdat ze niet op kunnen komen voor het slachtoffer door actief te helpen of een volwassene te hulp roepen. Ook zijn er altijd kinderen die helemaal niet in de gaten hebben dat er in hun omgeving gepest wordt. Ze zien wel het een en ander gebeuren, maar kunnen de gebeurtenissen niet duiden als pestgedrag, waar gepeste kinderen erg veel last van ondervinden.

Bij de ouders

Ouders van kinderen hebben vaak moeite om hun kind terug te zien in de rol van meeloper of pester. Ouders beschikken niet altijd over de juiste informatie en ook het zich op beperkte schaal voordoen van conflictsituaties tussen groepen kinderen, zorgt ervoor dat er nauwelijks vergelijksmateriaal voorhanden is. Een pester op school hoeft zich in de thuissituatie niet als pester te manifesteren. Sommige ouders zien ook de ernst van de situatie onvoldoende in. Zij vertalen het pestgedrag van hun kind in weerbaar gedrag. Hun kind maakt echter een abnormale ontwikkeling door met grote risico's op normatief afwijkend gedrag op latere leeftijd met grote gevolgen. Andere ouders zien er niets meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. De slogan: "Ach iedereen is wel een gepest, u toch ook?", geeft de visie van de ouders op dit gedrag aardig weer. Behalve de pester moeten dus ook vaak de ouders doordrongen worden van het ongewenste karakter voor alle betrokkenen van het vertoonde pestgedrag.

5. Maatregelen en procedure

Preventieve maatregelen

- Het pedagogisch werkplan van de Ontdekking (zie Thuis op de Ontdekking) richt zich op preventie van ongewenst gedrag, dus ook pestgedrag.
- De leerkracht (mentor) bespreekt met leerlingen regelmatig de huisregels en de daarbij horende gedragsverwachtingen. Processen in de groep worden benoemd en besproken in alle groepen van de Ontdekking. Zo ook plagen en pesten.
- De regels van het anti-pestprotocol worden met regelmaat expliciet besproken.
- In de individuele gesprekken tussen leerling en leerkracht (mentor) is de 'gevoelde veiligheid' van een kind altijd een gespreksonderwerp. Expliciet wordt in de individuele (mentor)gesprekken aandacht besteed aan ontwikkelen van een sterke persoonlijkheid (binnencirkel).
- Eens per twee jaar vullen alle leerlingen van de bovenbouwgroepen de zogenaamde thermometer in, een vragenlijst over het gevoel van veiligheid binnen de groepen. Hiervan wordt een analyse gemaakt.

Repressieve maatregelen

1. Indien er sprake is van incidenteel pestgedrag wordt dat met de betrokken kinderen individueel en gezamenlijk besproken door de leerkracht van het kind. Dit gesprek staat niet op zichzelf maar wordt regelmatig herhaald om het probleem aan te pakken. De leerkracht (mentor) bespreekt het pestgedrag met de andere leerkrachten (mentoren) binnen de bouw zodat een ieder alert is. (Incidenteel) pestgedrag pakken wij aan met de oplossingsgerichte **'support group approach'** van Sue Young. De gepeste leerling (of de leerling die dit gevoel heeft) wordt gevraagd wie zij/hij moeilijk vindt om mee op te schieten wie er verder aanwezig zijn als ze dingen moeilijk vindt en wie zijn vrienden zijn. Over het concrete vooral wordt niet of zo min mogelijk gesproken, niemand wordt uitgescholden voor pester of slachtoffer. De gepeste leerling wordt gerustgesteld en krijgt de mededeling dat het groepje leerlingen van wie ze de namen heeft gegeven zal worden gevraagd op te letten. De leerling krijgt de opdracht goed op te letten wat er beter gaat zodat een week later geëvalueerd kan worden. Vervolgens wordt er de steungroep samengesteld uit 5-8 kinderen. De groep wordt afzonderlijk gezien en eenvoudig gevraagd te helpen het doelkind gelukkig te laten zijn op school. Het woord pesten wordt niet gebruikt. Ze worden gevraagd met suggesties te komen van kleine dingetjes die ze kunnen proberen, en over een week terug te komen om te vertellen wat gelukt is. Ouders worden hiervan op de hoogte gesteld en de ervaringen worden van de aanpak worden besproken.

In het reviewgesprek wordt het doelkind gevraagd wat er beter ging, en wordt hij/zij geprezen voor hoe hij/zij met de situatie omging. In de aparte groepsbijeenkomst die volgt vertelt een ieder wat gelukt is. Iedereen wordt bedankt en gecompimenteerd voor hun succes. De groep als geheel wordt gecompimenteerd voor het succes. Als nog niet iedereen vindt dat het doelkind gelukkig genoeg is, wordt een nieuwe bijeenkomst afgesproken. De steunkinderen genieten van de ervaring en voelen zich belangrijk. Resultaten zijn snel en blijvend. In 80% van de gevallen is er onmiddellijk succes. Ervaringen deelt betreffende mentor binnen (bouw)overleggen.

2. Indien er sprake is van blijvend herhaald/structureel pestgedrag worden de ouders van de pester in het bij zijn van de pester op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. De directie van de Ontdekking wordt op de hoogte gesteld van de gesprekken met de kinderen en de ouders en kan de gemaakte afspraken terugvinden in het dossier van het kind.

3. Activiteiten uit de map rond sociale veiligheid (in ontwikkeling) worden actief in de groep ingezet.
4. Wanneer er zorg is in de groep wordt de huisregel “Iedereen hoort er bij en we doen het samen” dagelijks besproken. Accent wordt gelegd op welke “successen” er gezien zijn.
5. Indien het probleem zich toch blijft herhalen meldt de leerkracht dit gedrag aan de directie. Deze roept de ouders op school voor een gesprek. Ook het kind kan in dit eerste directie gesprek betrokken worden. De directeur gaat uit van het opgebouwde archief van de leerkracht en vult dit archief verder aan met het verloop van de gebeurtenissen.
6. Indien het gedrag niet verbeterd wordt het kind/de situatie besproken in het zorgoverleg en/of ondersteuningsteam van de Ontdekking. Naar aanleiding hiervan kan er een verwijzing plaatsvinden naar bijvoorbeeld GGD en/of sociaal wijkteam.
7. Indien het pestgedrag van de pester niet aanzienlijk verbetert, en/of de ouders van het kind werken onvoldoende mee om het probleem ook aan te pakken kan de directie van de Ontdekking overgaan tot bijzondere maatregelen: isoleren van de pester of tijdelijke uitsluiting van het bezoeken van het onderwijs (procedure schorsing en verwijdering; zie schoolgids).

Concrete pedagogische invulling als handvat van het pestprotocol

Het is belangrijk om in zaken als pestgedrag duidelijk te monitoren hoe het verloop wordt behandeld, want er is veel tijd mee gemoeid en er zijn ook vele betrokkenen.

Hulp aan het gepeste kind

De begeleiding van het gepeste kind is van groot belang. Het kind is eenzaam en slachtoffer en heeft recht op professionele zorg vanuit de school. Naast het voorkomen van nieuw ongewenste ervaringen staat het verwerken van de ervaringen. Dit kan eventueel gebeuren door achtereenvolgens:

- Gesprekken met een vertrouwenspersoon, bij voorkeur de leerkracht (mentor) van het kind. Bij het monitoren van ontwikkelingen is het van belang naast incidentele momenten ook vaste momenten van gesprek in te bouwen (mentor gesprek) waarin het kind gevraagd wordt naar de gewenste vooruitgang. Het doel is tweeledig: zowel het signaleren van nieuwe prikkels als het verwerken van de eerdere ervaringen.
- Optie: schriftelijke verwerking door het kind. Het kind krijgt de beschikking over een “verwerkingsschriftje” dat op elk gekozen moment door het kind kan worden ingevuld in en buiten de reguliere schooltijd om. Het gaat hier om een vertrouwelijk instrument van kind en leerkracht. Het kind krijgt op die manier de gelegenheid de negatieve ervaringen van zicht af te schrijven/tekenen. Let op:
het is van belang goed te zoeken naar een balans tussen enerzijds erkennen van het probleem en verwerking hiervan, maar het is anderzijds ook waardevol om te vieren wat lukt, successen te borgen. Dit ook om assertiviteit te vergroten en te voorkomen dat problemen met eigenwaarde zich vergroten.

Hulp aan de Pester

De (structurele)pesters hebben in ons pedagogisch stelsel ook recht op hulp. Zij zijn niet in staat om op een normale wijze met anderen om te gaan en hebben daar onze professionele hulp bij nodig. Die hulp kan bestaan uit de volgende activiteiten:

- Een gesprek vanuit het protocol. Dit gesprek vindt pas plaats nadat gepoogd is het pest gedrag te voorkomen m.b.v. een 'support group' (zie eerder). In dit gesprek zal ondubbelzinnig worden aangegeven werk gedrag niet geaccepteerd wordt binnen ons kindcentrum. Dit gesprek wordt gevoerd als een slechtnieuws gesprek. Er wordt een schriftelijk verslagje van gemaakt. Een duidelijke afspraak voor een vervolgesprek op termijn, ongeacht de ontwikkelingen, wordt gemaakt. Ook wordt duidelijk gemaakt welke maatregel er zal volgen indien het pestgedrag toch weer voorkomt.
- Pestgedrag wordt binnen de bouw gemeld, zodat al het personeel alert kan reageren.
- De ouders worden geïnformeerd van zowel de pester als het gepeste kind.
- Indien deze activiteiten geen oplossing bieden voert de leerkracht een aantal probleemoplossende mentorgesprekken met de leerling waarbij getracht zal worden de oorzaak van het pesten te achterhalen. Daarnaast proberen we de pester gevoelig te maken voor hetgeen hij/zij aanricht bij het gepeste kind.
- Als het pestgedrag blijft voortduren, wordt de hulp van het GGD of een andere expert (via zorgbespreking/ondersteuningsteam) ingeschakeld.

Hulp aan de zwijgende middengroep en de meelopers

De zwijgende middengroep is van cruciaal belang in de aanpak van het probleem. Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, hebben kinderen die pesten veel minder vertellen. Deze middengroep is eenvoudig te mobiliseren. Niet alleen door de leerkracht, maar ook door de ouders. De leerkracht van de groep voert gesprekken met de groep en/of geeft een workshop, in samenspraak met de specialist gedrag en/of zorgspecialist. Om gerichte activiteiten binnen de groep aan te bieden kan gebruikt gemaakt worden van activiteiten uit de map sociale veiligheid.

Hulp aan de ouders

Voor de ouders van het gepeste kind is het van belang dat de school ernst maakt met de aanpak van het pesten. Met de ouders van het gepeste kind zal overleg zijn over de aanpak en de begeleiding van hun kind. De ouders van de pesters moeten absoluut op de hoogte zijn van wat er met hun kind gebeurt. Zij hebben er recht op te weten dat hun kind in sociaal opzicht bepaald zorgwekkend gedrag vertoont dat dringend verbetering behoeft. De ouders van de zwijgende middengroep en de meelopers moeten zich bij de leerkracht kunnen melden als zij van hun kind vernemen dat er een kind gepest wordt. Ook voor ouders moet een klimaat zijn waarin het duidelijk is dat de Ontdekking open staat voor dit soort meldingen. Ouders kunnen hun kinderen zeggen dat zij het verschrikkelijk vinden als kinderen elkaar pesten. Verder kunnen ze hun kind er van overtuigen dat als hun kind pestgedrag ziet, het zeker niet mee moet pesten, maar stelling moet nemen. Een verdere tip die we ouders kunnen meegeven indien het kind die stelling niet durft te nemen, stimuleer het kind wel te melden bij ouder of leerkracht. Praten over pesten is fundamenteel iets anders dan klikken. Ouders kunnen hun kind daarin ondersteunen en begeleiden.

Meer informatie over (digitaal) pesten is te vinden op:

www.pestweb.nl www.pestten.net www.omgaanmetpesten.nl www.pestenislaf.nl

www.stopdigitaalpesten.nl www.mijnleerlingonline.nl

www.iksurfveilig.nl

Ook is er veel literatuur te vinden over pesten in de orthotheek (school) en de bibliotheek.

NB. In het schooljaar 2016-2017 richt het team van De Ontdekking zich verder op het implementeren van specifieke maatregelen en procedures rond pestaanpak zoals beschreven in het anti-pestprotocol. Zodat De Ontdekking voor alle kinderen, medewerkers en ouders een plaats is/ blijft waar je je 'thuis' voelt.

